

НОВА ЗОРЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

Видання Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ. Засноване 7 січня 1926 р. Б. Блаженним мучеником єпископом Григорієм Хомишиним.
Відновлене 27 березня 1991 р. Б. ісповідником віри єпископом Софроном Дмитерком ЧСВВ

★ Колонка редактора

«СЛІДАМИ ІСУСА ХРИСТА»: 6 ДУМОК ПІСЛЯ ПАЛОМНИЦТВА НА СВЯТУ ЗЕМЛЮ

Протягом восьми днів наша паломницька родина перебувала на Святій Землі. Це 58 осіб під духовним супроводом о. Йосафата Бойка, ВС, головного редактора «Нової Зорі» та двох священників помічників – о. Бориса Гобира і о. Івана Репели, а також двох сестер-монахинь. Таке паломництво до Святої Землі відбувається щороку у місяці березні в часі Великого Посту. Кожного року я відкриваю для себе щось нового і маю мрію, щоб кожен мій парафіянин та кожен українець міг там побувати, серцем «доторкнутися» до тих місць, де воплотився, народився, зростав, проповідував, перетерпів страждання і смерть, а також і воскрес наш Господь Ісус Христос. Звичайно, неможливо коротко описати переживання і внутрішній стан паломників, це щось дуже інтимне та індивідуальне і кожна людина переживає по-різному. Проте варто звернути увагу на те, що паломництво — це один із багатьох засобів, які допомагають християнину утвердитися у вірі та глибше пізнати Ісуса Христа через особисте пізнання місць, ідучи Його святими слідами. Митрополит Андрей Шептицький у 1906 році ініціював таке паломництво до Святої Землі і в його групі було тоді 500 паломників. А Патріарх Йосиф Сліпий ходив цими стежками у 1934 році і написав книгу «Паломництво до Святої Землі».

Закінчення на стор. 2

★ Читайте у номері

Семінари

Повернення до мирного життя **стор. 2**

Сакральне мистецтво

На звороті скла **стор. 6**

Благодійність

Великодній кошик для воїна **стор. 8**

Не лише Квітна неділя, а й День молоді

У Квітну неділю традиційно Католицька Церква святкує Світовий день молоді на місцевому рівні. Цьогоріч він уже 33-й. Ця подія, що її започаткував Іван Павло II у 80-х роках, не втрачає популярності та вагомості і сьогодні. Один раз в два-три роки Папа має особливу зустріч із молоддю всього світу, коли вони разом моляться та чувають. У 2013 році вона відбувалась в Ріо-де-Жанейро, в 2016 році — у Кракові. Наступна, в 2019 році, відбудеться в Панамі. А щорічно, в неділю перед Великоднем, подібні зустрічі — світові дні молоді, але вже не такі масштабні і без особистої присутності Папи — відбуваються на місцевому рівні — в єпархіях та дієцезіях. Особливим контекстом цьогорічного відзначення є приготування до Синоду Єпископів Католицької Церкви, присвяченого молоді, який відбудеться у жовтні ц. р. у Ватикані. Його тема: «Віра, молодь і розпізнавання покликання».

Зокрема, щороку у Квітну неділю із пастирським словом до української молоді в Україні і на поселеннях звертається Глава і Отець УГКЦ Блаженніший Святослав Шевчук.

Цей тиждень в подіях

30 березня 1991 р.
повернення Глави й Отця Української Греко-Католицької Церкви Патріарха Мирослава-Івана до Львова.

1 квітня 2018 р.
Вхід Господній в Єрусалим (Вербна неділя)

2 квітня 1959 р.
упокоївся в Бозі Владика Миколай Чарнецький. 27 червня 2001 року у Львові Святіший Отець Іван Павло II проголосив Миколая Чарнецького блаженним.

2 квітня 2005 р.
упокоївся в Бозі Папа Іван-Павло II. Під час його похорону багато людей тримали плакати з написами «Santo subito». Його наступник Бенедикт XVI оголосив Івана Павла II блаженним. Беатифікація Папи відбулася у Римі 1 травня 2011 року, у Неділю Божого Милосердя. Канонізація Івана Павла II також відбулася у Неділю Божого Милосердя, 27 квітня 2014 року.

За мир в Україні

25 березня вулицями Івано-Франківська пройшла традиційна Хресна Дорога, наміром якої стала молитва до Господа за мир та спокій у Батьківщині нашої України. До спільного моління долучилися тисячі вірян міста та всіх околиць обласного центру.

Продовження на стор. 3

Одна Пасха замість двох: розкол чи єднання?

Кожний рік вводить нас у благодатні дні Великого Посту, Страсний тиждень, а потім – і в найбільше християнське свято Пасхи. Як відомо, щороку в часі наближення до великих свят розбіжності в календарі неабияк пожвавлюють дискусії в українському суспільстві. Цікаво, що в цих дискусіях беруть участь як віруючі, так і ті, хто не ідентифікує свою приналежність до однієї з Церков спадкоємців Володимирівського хрещення.

Продовження на стор. 5

★ Слово редактора

«СЛІДАМИ ІСУСА ХРИСТА»: 6 ДУМОК ПІСЛЯ ПАЛОМНИЦТВА НА СВЯТУ ЗЕМЛЮ

Закінчення. Початок на стор. 1

1. Що таке паломництво? Паломництво чи проща — це шлях, мандрівка, дорога до святих місць, пов'язаних з життям Ісуса Христа, з Богородицею чи святими. Тих осіб, які здійснюють паломництво, називають прочанами або паломниками і ця назва походить від лат. слова «palma», з якою історично вірні, які йшли відвідати Єрусалим і зокрема Грїб Господній, брали на пам'ятку пальмову гілку. Вшанування місць, пов'язаних з Христом — це одна з цілей того, хто вирушає у паломництво. Мета нашого паломництва — утвердитися у вірі в Господа Ісуса Христа, у Його Божество, просити в Господа ласку прощення власних гріхів, молитися за своїх рідних і близьких, за Батьківщину, за мир у світі та в Україні. Мета паломництва — стати кращим, добрішим, зробити переоцінку цінностей у житті і подумати над тим, що я маю зробити, щоб стати кращим. Паломництво може бути пішим (йти ногами) або доїжджати (автобусом, поїздом, літаком).

2. Що включає в себе паломництво? Щоб якусь поїздку назвати паломництвом, необхідно дотриматися кількох речей. Ця поїздка повинна відбуватися до якогось відпустового місця, пов'язаного з життям Ісуса Христа, Богородиці чи Святих, або до місць чудотворних ікон чи об'явлень. Звичайно, до місць, визнаних Церквою. Паломництво включає в себе іспит сумління свого життя, Святу Сповідь і Святе Причастя, участь у богослужіннях, відвідування святих місць і збагачення інформацією про них. Паломництво — це один із засобів, які практикує Церква від перших років її існування для досягнення певної мети, яку можна стисло окреслити словами Божої Заповіді: «Люби Господа, Бога твого, всім твоїм серцем, усією твоєю душею і всією думкою твоєю» і «Люби ближнього твого, як себе самого» (пор. Мт. 22, 37-39). Паломництво до Святої Землі включає ще два гарних моменти: відновлення хресних обіцянок на річці Йордан через молитву, відречення сатани і обіцянку служити Христові, а також відновлення шлюбних обіцянок у Кані Галилейській

тими подружніми парами, які були вінчані і живуть по-християнськи у шлюбі.

3. Що важливо знати перед паломництвом? Підготовка до паломництва має неабияку цінність. Людина повинна знати, куди і для чого вона йде чи їде, в протилежному випадку, наражає себе та інших людей на небезпеку втрати часу і не скористається в повноті від такої гарної нагоди. Я перед паломництвом, зазвичай, проводжу кілька молитовно-інформаційних зустрічей, в яких розкакую людям про мету паломництва і користь від нього, про безпеку у дорозі та надаю певні застереження. Одночасно ці підготовчі зустрічі є гарною нагодою пізнати людей, які мають намір їхати, і переконатися в тому, що вони не їдуть, щоби залишитися на заробітки і втекти. Був у минулому один випадок, коли я згодився взяти до моєї групи незнайомих людей, і потім вони втекли. Мені було дуже боляче і неприємно. Одна жінка навіть пропонувала мені гроші, щоб я мовчав, але коли я сказав,

зі мною їздила дочка тієї жінки. Ми кожного року, коли відвідуємо це місце, молимося за її душу. Ще одним елементом паломництва є усвідомлення того, що це не приватна туристична чи родинна поїздка, а це паломницька родина, яка повинна мати дисципліну і порядок, повагу один до одного та здатність підпорядкуватися іншим і прагнути добра своїм ближнім по прощі.

4. Що є важливим у паломництві? Присутність священика, без перебільшення, відіграє дуже важливу роль. Його постійна присутність у групі є гарною нагодою для паломників прийти на Святу Сповідь чи духовну розмову, просто поспілкуватися. Також група паломників щодня має богослужіння, священик проводить молитви та дає повчальні науки, робить щоденні підсумки відвіданих місць. Цьому допомагає «Книжка паломника», яку ми друкуємо щороку і вона містить тексти Божественної Літургії, іспиту сумління, ранішні і ве-

що з такими речами не зв'язуюся, вона просто втекла. Згодом, при поверненні додому, в аеропорту на контролі я зізнався, що з групи втекли дві жінки. Це сталося кілька років тому і відтоді незнайомих людей я не приймаю до групи, не перевірявши добре намірів паломників. Всі інші рази всі паломники поверталися зі мною додому, за винятком одного випадку ще у 2013 році, коли одна паломниця померла на сходах храму Успіння Пресвятої Богородиці у Єрусалимі. На це була Божя воля і вже минулого року

чирні молитви, підготовку до Сповіді, інформацію про святі місця, які відвідуємо, та пісенник. Кожен паломник протягом цілого часу має з собою всю необхідну інформацію, зібрану в одній майже 100-сторінковій книжці. Ще однією дуже важливою особою в паломництві є **ерудований, мудрий, второпний і людяний гід-екскурсовод**. Від доброї організації залежить дуже багато. Для кожної паломницької групи ми друкуємо спеціальні відзнаки — футболки, шарфи, прапорці, які

дають можливість виокремити групу та надати їм особливої відзнаки.

5. Фінансове питання для здійснення паломництва. У справі кожного паломництва неабияку роль відіграють гроші. Багато хто хотів би поїхати у різні паломництва, але не мають фінансової можливості. Жодна людина на землі не може все і відразу, але коли людина робить у житті певні добрі плани, то Господь поблагословить і вона зуміє знайти вихід із ситуації. Знаю багато людей, які роками відкладають щомісяця певну суму грошей, щоб здійснити якусь паломництво. Є люди, які шукають ту чи іншу роботу, щоб підзаробити якусь копійку і поїхати в ті чи інші місця. Так, як багато людей подорожують і знаходять різноманітні способи, щоб прискладати «копійчину», так само є і з паломництвом. Знаю людей, які відмовляються від куріння й алкоголю і ці гроші відкладають на паломництво. Знаю молодих людей, які влітку йшли працювати, щоб заробити собі на поїздку. Є діти, які дарують батькам «паломництво», оплачуючи їхні витрати, а є і навпаки (останнє трапляється частіше). Отже, треба мати бажання, планувати і просити в Господа благословення та підтримки на здійснення того чи іншого паломництва.

6. Що робити після паломництва? Утвердивши нашу віру, ми повинні відновити життя молитви. Ми повинні свідчити та розказувати іншим, які чуда Господь чинить у житті кожного з нас. Ми повинні старатися любити Господа Бога і щоденно дякувати Йому за всі Його дари (життя, батьків, родину, дітей чи онуків, за друзів, за роботу, за життя у благодаті). Ми повинні відновити любов до нашої святої Матері Церкви, у якій ми були охрещені, до якої ми належимо. Ми повинні бути прикладними християнами, не опускати щоденну молитву та недільну Службу Божу, часто приступати до святих Тайн Покаяння та Євхаристії, щоби єднатися з Богом і цю нашу християнську віру свідчити перед іншими, не соромлячись ні Господа, ані Святої Церкви Христової.

Дякую Богові за можливість організувати паломництва і дякую Богові за тих людей, яких Господь кликав і кличе бути паломниками, щоб спільно відвідувати святі місця.

о. Йосафат БОЙКО, ВС
www.pkm.if.ua

★ Семінари

Повернення до мирного життя

«Отче, я молилась за нього Богові, коли він був на війні. Я щиро його чекала, а зараз у нас нерозуміння і відчуження», — зазвичай з такими словами приходять на духовні бесіди жінки колишніх воїнів, захисників України.

Так, коли боєць перебуває в зоні бойових дій, за нього моляться дружина, рідні, близькі, а коли повертається до мирного життя — розпочинаються конфлікти. І для травмованої людини адаптація стає ще важчою. Виникає відчуття, наче все незнайоме та незрозуміле, не знаєш, кому можеш довіритись і на кого покластись.

З метою налагодження відносин у сім'ях колишніх військових, розріз-

нення та розуміння станів і реакцій бійця, прийняття чоловіка та батька сім'єю Координаційна Рада з питань душпастирства в кризових ситуаціях Патріаршої курії УГКЦ започаткувала серію семінарів для священнослужителів. Адже саме до духовника найперше прийде боєць, аби віднайти відповідь на ряд своїх питань: «Чому загинули товариші та побратими?», «Чому стільки несправедливості на-

вколо?» тощо. І не дивно, що у бійців виникає стільки питань, гніву та відчуження. Адже всі ті навички, які солдат здобув на полі бою, перетворюються у проблеми в мирному житті. Необхідний час, підтримка друзів, членів родини, священнослужителів, психологів, ведення здорового і тверезого способу життя, аби зцілитись від травм. Як вислухати воїна без оцінок та зауважень, які питання ставити

в ході бесіди, аби не нашкодити особі, що перебуває в травматичній скорботі, як реагувати на некерованість бійця та як емоційно «не вигоріти» самому духівнику через втому від співчуття — про це на семінарах зі священниками ряду деканатів Івано-Франківської архієпархії УГКЦ розмовляли о. Володимир Пігічин, о. Ярослав Рохман та психолог Ірина Вишинська.

Пам'ятаймо, що завдяки підтримці та розумінню кожного з нас, поціновуванню відваги бійців, колишньому солдату буде легше віднайти віру, повернутися до нормального мирного життя, подолати відчуття провини, гніву, розчарування та образи.

Повідомив о. Ярослав РОХМАН

★ Хресна хода

ЗА МИР В УКРАЇНІ

У п'яту неділю Великого посту, 25 березня, вулицями Івано-Франківська пройшла традиційна Хресна Дорога, наміром якої стала молитва до Господа за мир та спокій у Батьківщині нашій Україні. До спільного моління долучились тисячі вірян міста та всіх околиць обласного центру.

Очолив молитовну ходу Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Кир Володимир Війтишин. Цьогорічну ходу сміливо можемо назвати «Митрополичою Хресною Дорогою», оскільки до неї долучились правлячі Архієреї Коломийської та Чернівецької єпархій УГКЦ — Владика Василій Івасюк та Владика Йосафат Мощич.

Традиційно хода розпочалась від монастиря оо. Василіян та пройшла центральною частиною міста до Архікатедрального собору Воскресіння Христового.

Першу стацію виголосив настоятель монастиря оо. Василіян прп. о. Йосафат Хаймик, заторкнувши тему несправедливого осудження людини.

Відтак до розважань приєднався о. Михайло Момот з Богородчан, роздумуючи над тим, чому терпіння є нашим шляхом до Бога.

Отець Ігор Гаврилів з Боднарівського деканату розважав над тягарем людських гріхів, які, як відомо з III стації Хресної Дороги, повалили перший раз Ісуса Христа на землю.

Продовжив роздуми над терпіннями Спасителя о. Володимир Воробець з Болехівського деканату, за-

значаючи, що Пресвята Богородиця є нашою Небесною Матір'ю.

В свою чергу, о. Михайло Брик на V стації заохотив учасників Хресної Дороги допомагати нести тягарі одне одного, щоб тим, за словами св. ап. Павла, виконати закон Христа.

Отець Андрій Кудлик у своєму розважанні над вчинком Симеона з Кириної роздумував над важливістю підтримувати та допомагати одне одному.

Далі до вірян промовляв о. Руслан П'яста, роздумуючи над темою «Налогових гріхів».

На VIII стації до розважань приєднався о. Степан Рипньовський з

Галицького деканату, наголошуючи на тому, чому важливо мати жаль за гріхи.

Наступну стацію виголошував о. Володимир Містерман, роздумуючи над темою: «Падіння та підняття».

Опісля о. Ярослав Рожак з Єзупільського деканату проповідував про те, що людина є образом Божим.

Настоятель монастиря отців Чину Найсвятішого Ізбавителя прп. о. Андрій Цікало продовжив розважання над цитатою зі Св. Письма: «Ранами його ми вилікувані».

Потім о. Миколай Цимбалістий звернувся до слухачів з проповіддю

на тему: «Я прийшов, щоб мали життя».

На XIII зупинці Хресної Дороги парох храму Христа Царя Римсько-католицької Церкви о. Владислав Івацак роздумував над важливістю нашого наслідування Ісуса Христа.

Заключну стацію виголосив настоятель Архікатедрального собору Воскресіння Христового митр. прот. Юрій Новицький. Він заохотив вірних ніколи не впадати у відчай, але за будь-якої нагоди звертатись та просити помочі в Господа. Його слова так і звучать: «Прийдіть до мене, всі втомлені та обтяжені».

На завершення Хресної Дороги присутніх звернувся Митрополит Володимир: «Я щиро дякую нашим Владиками з Коломиї та Чернівців — Кир Василю та Кир Йосафату за участь у спільній молитві. Дякую всім нашим отцям-проповідникам, які сьогодні так рясно сяли зерно Божого слова для усіх нас. Але найбільше хочу подякувати усім вам та кожному зокрема за вашу живу участь та живе свідчення Христа-Господа у нашій сьогоднішній спільній молитві».

З нагоди відзначення 125-річчя від народження блаж. свщмч. Симеона Лукача в Архікатедральному соборі Воскресіння Христового виставили до загального почитання його мощі. Кожен учасник Хресної ходи мав можливість до них приступити, просячи заступництва близького нам по духу блаженного Симеона.

Прес-служба
Івано-Франківської Архієпархії.

★ Вісті з парафій

«Візьміть свій хрест і йдіть за мною»

20 березня з ініціативи отця Мирона Ящука, декана Войнилівського деканату, у храмі св.Миколая селища Войнилів пройшла молитовна Хресна Дорога. Під час Хресної ходи з духовними науками до численних вірних зверталися о. Роман Микієвич, парох церкви св.Архистратига Михаїла м.Тисмениця, та духівник семінарії о. Юрій Павлюк. Отці-проповідники наголошували, що Дорога Христа — це особлива молитва, яка зворушує наше загублене серце, торкається струн співчуття і цим самим відкриває його для Бога. На кожній стації ми розуміємо, що в стражданнях Бога винні не тільки наші попередники, але й ми самі, бо Ісус також страждав і за майбутні гріхи. Молитва Хресної Дороги допомогла нам побачити напрям у власному житті.

Спільно пройшовши із Спасителем до Голготи останньою Його земною

дорогою і роздумуючи у своїх серцях над Його терпіннями, присутня молодь, вчителі та батьки просили в Господа прощення гріхів, любові у кожній родині і поміж ближніми, яка покликана змінити обличчя нашої України. Крім того, молитовно просили у Всевишнього миру і спокою для України. Згадали й про навернення байдужих душ, щоб і вони пізнали ніжні обійми Творця і потрапили до Небесного Царства.

По закінченні Хресної Дороги всі присутні мали можливість приступити до Святої Тайни Покаяння та Святого Причастя, яку уділили священники Войнилівського деканату.

Після спільної молитви отець-декан Мирон подякував духовенству та вірним за участь у цій вже традиційній для місцевої громади Хресній Дорозі.

Галина ЯЩУК,
педагог-організатор, вчитель
християнської етики.

Великопосні реколекції у Калуші

Протягом трьох днів у храмі святого Архистратига Михаїла в Калуші проходили Великопосні реколекції. Вони відбувалися при мощах святого Апостола Юди-Таддея, які з благословення протопресвітера Калуського, митр. прот. Михаїла Бігуна перебували у храмі з 23 по 25 березня й були доступні для молитовного вшанування і поклоніння.

Великопосні реколекційні науки виголосили отець Іван Бігун і брат-семінарист Іван Харевич. Вони говорили про піст як шлях для нашого спасіння, про Боже милосердя і його дію в житті християнина. У перший день реколекцій вірні храму святого

Архистратига Михаїла розважали стації Хресної Дороги, яку проводив гурт семінаристів «ЕФФАТА» Івано-Франківської Духовної Семінарії.

На другий день реколекційних наук після Молебня до святого Юди-Таддея відбулося таїнство соборування.

Його звершували сім священників. Калуський храм, як говорили наші предки, був по береги виповнений Божим людом. Чин соборування тривав від сьомої години вечора до половини дванадцятої ночі. Калушани і гості міста виходили з храму з величезним

піднесенням духа і з неабиякою вдячністю за послану Божу ласку.

Реколекції завершилися в неділю. Після кожної із чотирьох Божественних Літургій того дня відбувались реколекційні науки та освячення святым елеєм.

Калушани мали чудові три дні інтенсивного духовного розвитку, внутрішнього зцілення, наповнення духом молитви і благодаттю Господньою.

Дарія ОНИСЬКІВ, прес-секретар
товариства парафіяльних
волонтерів, м. Калуш

★ Патріарх Святослав – до української молоді

Послання Блаженнішого Святослава до молоді на Квітну неділю

«Ось я, бо ти кликав мене». 1 Сам. 3, 5

Дорога в Христі молоде в Україні та на поселеннях!

Квітна неділя, день тріумфального в'їзду Христа в Єрусалим, традиційно для нашої Церкви є нагодою звернутися до вас з особливим привітом і молитвою. Цю можливість ціную дуже високо, бо відчуваю привілей і відповідальність промовляти до всієї нашої молоді — усіх соціальних груп, країн і культур, об'єднуючись із вами і творячи велику церковну родину.

Упродовж цього року вся наша Церква в Україні та у світі особливо уважно намагається слухати свою молодь, щоб мати змогу промовляти до всієї Католицької Церкви від її імені. Адже в жовтні представники Вселенської Церкви з різних країн та континентів зберуться в Римі на Папський Синод, присвячений темі «Молодь, віра та покликання». У контексті цієї загальної уваги до молоді людини у сучасному світі звертаюся до вас — безтурботних школярів і перевантажених студентів; до вас — щасливих і часто невиспаних матерів і татусів маленьких дітей; до вас — зайнятих і переважно втомлених батьків школярів і студентів; до вас — турботливих бабусь і дідусів; до вас — тих, хто прийшов сьогодні до церкви; і до вас — усіх, хто готовий мене слухати.

Євангелисти описують земну подорож Ісуса Христа як невпинне прямування до Єрусалима, яке урочисто завершується саме сьогодні, цього святкового дня. Проповідь Христа, Його вчинки та жести часто не сприймалися Його сучасниками.

Пояснюючи, чому Церква зосереджується на молоді і що означає цей Синод, Папа Франциск сказав: «Мета [Церкви] є супроводжувати молодих людей в їхній життєвій мандрівці до зрілості таким чином, щоб через вибір покликання вони змогли відкрити свій план життя і вміли його втілити з радістю, відкриваючись до зустрічі з Богом та іншими людьми і активно долучаючись до побудови Церкви й суспільства».

Зустріч є серцевиною життя і навчання Христа на землі. Уважно читаючи Новий Завіт, бачимо цілу вервечку зустрічей, мережу людей і стосунків, постійний пошук людини за Богом і рух Бога до людини.

Євангелисти описують земну подорож Ісуса Христа як невпинне прямування до Єрусалима, яке урочисто завершується саме сьогодні, цього святкового дня. Проповідь Христа, Його вчинки та жести часто не сприймалися Його сучасниками. Оздоровлювати в суботу? Говорити з митником? Споживати страви з грішниками? Називати себе Сином Божим і відпускати гріхи? Усе це звучало як щоразу більший і більший виклик.

Величний вхід до Єрусалима став викликом для всіх: для суспільства, яке звикло до ролі безправної, безголосої колонії під владою Римського імператора; для релігійного істебліш-

менту, книжників і фарисеїв, які узурпували право говорити від імені Бога, хоч уже безнадійно віддалилися від Його Духа; для влади, яка змирилася з маріонетковим статусом і погрузла в корупції; для людей, що звикли жити у страху. Вони розгубилися перед кризою, перед цим «викликом», ім'я якого — Христос, і якому молодь сьогодні співає «осанна» та проголошує Царем Ізраїлю. Тому не знаходять іншого виходу, як відвернутися від Нього, знищити Його, позбувшись загрози тодішньому ладу. Не стало перепоною навіть те, що Христос був Тим, про кого говорили Закон і пророки.

Вони розгубилися перед кризою, перед цим «викликом», ім'я якого — Христос, і якому молодь сьогодні співає «осанна» та проголошує Царем Ізраїлю. Тому не знаходять іншого виходу, як відвернутися від Нього, знищити Його, позбувшись загрози тодішньому ладу. Не стало перепоною навіть те, що Христос був Тим, про кого говорили Закон і пророки.

Під час входу Ісуса до міста саме молодь приймає цей виклик — визнає Христа як Бога, як Месію, Який приносить свободу, відкриває живе спілкування з Господом Богом. Цей виклик стає для молоді покликанням — до нових стосунків з Богом, — покликанням до Любові та справжнього і повного Життя.

Дорогі молоді українці, чи ви готові сьогодні у своїх обставинах відповісти на виклик до нового життя, до нового майбутнього? Шукайте свою творчу відповідь, як саме бути християнином у сучасному світі! Своїм входом до Єрусалима Христос не просто кидає виклик — Він і сьогодні кличе кожного з нас іти за Ним. Як і два тисячоліття тому, саме молодь покликана відпо-

вісти на цей заклик, а не просто спостерігати.

Дозвольте мені від імені Церкви також кинути вам виклик — частіше бути з Богом, присвячувати Йому більше свого часу та уваги, довше приватно молитися, заглиблюватися у Святе Письмо. Роздумуючи над проповіддю Христа, багато почуєте про дію: Він сам перебував у постійному русі — між містами і людьми, і своїх послідовників, зокрема й нас, закликає до діяльної віри та любові до Бога й ближнього.

Шукайте свою творчу відповідь, як саме бути християнином у сучасному світі! Своїм входом до Єрусалима Христос не просто кидає виклик — Він і сьогодні кличе кожного з нас іти за Ним.

Бути християнином — це дія. Це означає іти за Христом, відповісти на Його фундаментальний поклик, розділити з Ним життя, смерть і воскресіння. Бо шлях нашого Спасителя — це життєва історія кожної віруючої людини. «Бери свій хрест і йди за мною», — кличе Христос своїх учнів у всі часи. Сучасний світ часто бачить у цих словах лише смирення і страждання, які відкидає, натомість не помічає присутніх у закличові сили і перемоги. У людській природі закладено прагнення перемагати, — перемагати чи в дитячій забаві, чи в серйозних проектах у дорослому віці. Хрест Господній — це символ найвеличнішої, найважливішої перемоги в історії людства, — перемоги над гріхом і смертю. І розділити радість саме від такого тріумфу закликає нас Ісус Христос.

Кожна людина повинна поставити собі основне питання: як розпізнати, до чого Бог мене кличе? Що саме я маю зробити в житті, щоб бути щасливим? Як використати даровані мені таланти, здібності та вподобання? Як правильно скласти в мозаїку почуття і відчуття, які Господь мені подарував? Ким я маю бути? Лікарем? Музикантом? Підприємцем? Що маю робити? Їхати на місії аж до краю Землі? Захищати свою країну зі зброєю в руках? Бути волонтером на Сході? Як змінювати свою країну? Як робити світ кращим? Як жити по-справжньому? На ці та безліч інших запитань мають сьогодні відповісти молоді люди в Україні та в усьому світі, який стає дедалі мінливішим, швидшим, з безліччю глобальних можливостей, загроз і проблем. Світ налягає, очікуючи відповіді, Бог же кличе — Він є викликом, що дарує нам особисте життєве покликання.

Христос кличе, але кожна людина повинна розпізнати цей заклик, зрозуміти свою роль, здійснити окреме жит-

тєве завдання. Христос запрошує, але відповідь людини — завжди особиста.

Світ налягає, очікуючи відповіді, Бог же кличе — Він є викликом, що дарує нам особисте життєве покликання.

Покликання — це і є твоя відповідь, дорога молоді, на Божий заклик. Не знайти цієї відповіді — означає змарнувати життя, прожити не своє життя, написати чернетку життя, так і не смакувавши його повні. Христос же звертається до кожного з нас словами: «Я прийшов, щоб [ви] мали життя і мали його вповні» (Ів. 10, 10). Отже, основне покликання, яке скеровує до нас Господь Бог, — це покликання до повноти життя, а його реалізація — відповідь кожного.

Завдання всієї спільноти Церкви — батьків, вчителів, наставників і вихователів — допомогти молодій людині знайти власну відповідь на Божий заклик, відкрити у собі дані Богом таланти, розпізнати своє покликання, яке вписане в душі.

Розпізнання покликання передбачає його відкриття, інтерпретацію та вибір. Без вибору, тобто дії, навіть найвеличніше покликання, найсміливіша мрія, найяскравіше життя неможливі. А вибір передбачає відвагу — відповідь на поклик, не злякатися глибокої води, неприступної гори чи невідомої дороги, тобто труднощів, нерозуміння і перепон. Зокрема, йдеться про особливе покликання, яке сучасний світ заглушує, до священничого чи монашого стану, а також про покликання бути добрим батьком чи матір'ю.

Дорогі дівчата і хлопці, майте відвагу відповісти на виклик — здійснити Богом дане вам покликання! Майте сміливість відповісти на поклик Христа! Будьте собою!

Дорогі дівчата і хлопці, майте відвагу відповісти на виклик — здійснити Богом дане вам покликання! Майте сміливість відповісти на поклик Христа! Будьте собою! Коли зрозумієте, відкриєте, розвинете своє покликання, не бійтеся стати на цю дорогу. Беріть на себе відповідальність! Недаремно в нашій мові слово «відповідь» має той самий корінь, що й «відповідальність»: не можна бути тихо і бездіяльно відповідальним. Довіряйте Богові, Який перший вам довірив, перший вас полюбив.

Сьогодні Христос торжественно в'їжджає до Єрусалима, щоб здійснити своє покликання — померти за нас, аби дати нам життя вічне. Шукаючи свою відповідь, своє покликання, дозвольте Йому бути поруч із вами!

Благословення Господнє на вас!

† СВЯТОСЛАВ
Дано в Києві, при Патріаршому соборі
Воскресіння Христового,
в Акафістову суботу,
24 березня 2018 року Божого

★ Наші свята

Одна Пасха замість двох: розкол чи єднання?

«Воскресіння день! Просвітїмся торжеством, і одні одних обнімімо, та скажімо: Браття! І тим, що ненавидять нас, простім все з Воскресінням».

(Стихира Пасхи)

Кожний рік вводить нас у благодатні дні Великого Посту, Страсний тиждень, а потім – і в найбільше християнське свято Пасхи. Як відомо, щороку в часі наближення до великих свят розбіжності в календарі неабияк поживляють дискусії в українському суспільстві. Цікаво, що в цих дискусіях беруть участь як віруючі, так і ті, хто не ідентифікує свою приналежність до однієї з Церков спадкоємців Володимирова хрещення. А ще більшого розпалу ці дискусії набрали з початком гібридної війни проти України. І тут відіграє основну роль уже не стільки навіть сама тема точності календарно-астрономічних правил чи якихось богословських засад, як радше відмежування від усього того, що може мати відтінок тотожності з країною-агресором або ще більше – розглядатися як духовно-культурна експансія. А це тому, що за старим календарним стилем (юліанським календарем, впровадженим у 46 р. до н. е. Юлієм Цезарем) на сьогодні, на відміну від більшості християн світу, святкують лише декілька Церков. Між ними – Православні церкви Росії, України, Сербії, Македонії та Грузії. Серед українських греко-католиків більшість закордонних парафій (УГКЦ присутня в майже 60-ти країнах світу) відзначають свята за григоріанським календарем, в Україні — за юліанським.

З огляду ряду соціологічних досліджень, що проводилися в Україні, виглядає, що наше суспільство далеко не до кінця ознайомлене з тонкощами календарних розбіжностей.

Отож, чому католики та православні ті ж самі свята святкують у різні дні?

Відповідь однозначна — все залежить від дотримання юліанського чи григоріанського календаря. Першу велику реформу календаря здійснив у 46 році до н. е. верховний жрець Риму Юлій Цезар. На той час цей календар був найпрогресивнішим і найточнішим. Вже з IV ст. ним користувалися усі християнські країни. Але з ча-

сом з'ясувалося, що він не є досконалим: юліанський рік був на 11 хвилин довшим, аніж сонячний. Математично ті «зайві» 11 хвилин за 128 років утворювали один «додатковий» день. А вже за півтора тисячоліття календар відставав на десять реальних днів. Це і стало причиною того, що у 1582 році папа Григорій XIII провів реформу юліанського календаря, розпорядившись вилучити з лічби року 10 днів. А щоб ця помилка у майбутньому не накопичувалася, вирішили «з кожних 400 років викидати 3 доби». У середньому за 400 років тривалість тропічного року за григоріанським календарем становить 365,2425 доби, що всього лише на 26 секунд перевищує тропічний календарний рік. Таким чином григоріанський календар точно відтворює астрономічні події.

Ці календарі ще називають: старого і нового стилю. Тому в церковних календарях ми можемо побачити дві колонки із позначками «Ст.с.» і «Н.с.». Різниця між новим і старим стилями у XX та XXI століттях — 13 днів, тобто старий стиль на 13 днів «відстає» від нового. Саме тому 1 січня за старим стилем припадає на 14 за новим. І ми святкуємо Новий рік 14 січня, називаючи його Старим Новим роком.

Поділ свят чи празників нашого церковного року характеризується тим, що він бере до уваги не тільки сам предмет вшанування, себто кого вшановуємо, але також і час, коли ми ті празники святкуємо. З огляду на час усі свята церковного року діляться на дві великі групи: свята рухомі і нерухомі. В основі будь-якого календаря лежить обертання Землі навколо своєї осі — доба і обертання Місяця навколо Землі — місяць. Завдяки цим двома астрономічним циклам вираховуються дати рухомих свят. Обертання ж Землі навколо Сонця (рік) є підґрунтям для затвердження днів для нерухомих свят. Празник Пасхи є осередком рухомих свят, а празник Христового Різдва є осередком свят нерухомих.

Коли йде мова про нерухомий празник Різдва Христового, то, на відміну від рухомої Пасхи, тут все значно простіше. Адже, як відомо, не тільки католики, а й більшість православних Церков світу користуються точнішим зреформованим в 1582 р. папою Григорієм XIII так званим «григоріанським календарем» (православні Церкви на прикладі григоріанського прийняли в 1923 р. схожий, так званий нео-

юліанський календар). Таким чином більшість християн світу зійшлися на спільній нерухомій даті Різдва Христового – 25 грудня. Саме цей факт і породжує в багатьох українців негативні почуття відірваності від більшості християнського світу.

А тепер повернемося до Пасхи. Чому дата святкування змінюється кожного року?

Якщо для святкування Різдва був визначений та прийнятий як католиками, так і православними один нерухомий день, то з Пасхою все значно складніше. Вже у перші століття християни, розкидані по всій Римській імперії, живучи в різних культурних середовищах, святкували спомин Господньої смерті й воскресіння (Святу Пасху) в різні дні. У II столітті були деякі Церкви, які святкували Пасху разом із юдеями, незважаючи на те, припадав цей день на неділю чи ні, оскільки Христос історично помер, за синоптичними Євангеліями (Матей, Марко, Лука), на другий день Песаху (єврейська Пасха), або, згідно з Євангелієм від Івана, у сам день Песаху. Деякі святкували Великдень на наступну неділю після Песаху. Єврейське свято Песах випадало на 14 нісана (в єврейському релігійному календарі – перший місяць року). За розрахунками дослідників, найімовірніша дата розп'яття Ісуса – 7 квітня. Перші християнські громади, до яких входили переважно євреї, відзначали Великдень після весняного повного місяця. А християнські громади, які сформувалися зокрема між греками, святкували Пасху після весняного рівнодення.

У 325 році на Нікейському соборі встановили, що Великдень потрібно відзначати за такими трьома критеріями: у першу неділю після весняного повного місяця та весняного рівнодення. Весняний повний місяць — це перший повний місяць, що наступив після дня весняного рівнодення. Цей метод обчислення дати Пасхи прийняли усі Церкви. Таким чином, Пасха за місячним календарем буває в один визначений час, а за календарем громадянським, сонячним, отримує різні дати з відрізком 35 днів — з 22 березня по 25 квітня за новим стилем.

Коли з'явилися розбіжності між православними та католиками?

Остаточо це сталося у XVI столітті після реформи календаря Папою Григорієм III. Оскільки юліанський календар, як уже зазначалося, на той час мав серйозні розбіжності з астрономічними підрахунками. Але ця реформа календаря не була сприйнята на Сході, оскільки, як відомо, вже від 1054 року Католицька та Православні церкви були між собою поділені.

Звичайно, можна довго сперечатися, за яким календарем варто вшанувати релігійні свята, однак факти говорять самі за себе: на практиці юліанський календар призводить до того, що нерухоме свято Різдва фактично стає рухомим, тільки його зміщення відбувається протягом тривалого часу — століття. Над цим ніхто особливо не замислюється, однак, до прикладу, Тарас Шевченко відзначав Різдво 6 січня. Натомість 1900 року ця дата змістилася на день, і відтоді ми святкуємо вже 7 січня. Зі століттями ця різниця тільки зростає. Так в 2100-му році за юліанським календарем дата Різдва зміститься ще на один день — з 7 на 8 січня...

Тому, розуміючи серйозність цієї похибки, більшість Православних церков у 1923 році ввели так званий новоюліанський календар (новий стиль), що збігається з григоріанським календарем. Проте щодо обчислення Пасхалії, то Православні церкви через різні причини, про які мова йтиме згодом, не погодилися перейти на новий стиль.

На сьогодні для пасхальних розрахунків на Заході використовується григоріанська пасхалія, на Сході – олександрійська. Обидві вони засновані на принципі, згідно з яким Пасха має звершуватися у перший недільний день після першого повного місяця, що настає після весняного рівнодення. А часта розбіжність дат «православної» та «католицької» Пасх зумовлена, по-перше, відмінностями в датах «церковних» пасхальних повних місяців, які давно вже не відповідають реальним астрономічним явищам (ці таблиці були складені ще у IV–VI століттях, але на Сході їх ще й досі використовують). А по-друге, – різницею між сонячними календарями. Таким чином у православних і католиків межі святкування Пасхи однакові — від 22 березня до 25 квітня. Але «православне» 22 березня — це 4 квітня григоріанського календаря, а 25 квітня — відповідно 8 травня. Але інколи бувають і астрономічні співпадіння, які дарують людству, попри всі витворені різниці, святкувати християнську Пасху разом: у 2010-му, 2011-му, 2014-му; 2017-му; 2025-му; 2028-му і т.д.

Підготував о. Іван СТЕФУРАК
(Закінчення в наступному числі)

★ Вісті з еміграції

Українці Італії — українським героям!

Попри відстань, яка відділяє українців емігрантів від рідної землі душею, серцем та думками, вони завжди з нею. Кожна приємна звістка з далекого краю зігриває їхню душу, а будь-яка погана — пронизує серце.

Тема еміграції мені близька, бо я — емігрантка. Довгий час живу та працюю в Італії, в м. Піза. Там у 2004 році була заснована українська греко-католицька церква. Наша церковна громада на чолі з о. Володимиром Люпаком уже багато років не тільки

з особливою увагою стежить за подіями в Україні, а й допомагає матеріально.

З 2014 року піклуємось про наших воїнів, котрі боронять Україну на її східних теренах від московських окупантів. На кошти, зібрані парафіяна-

ми, закупили оптику, одяг, продукти та інші потрібні для бійців речі. Ми збирали також кошти на лікування поранених бійців та сімей загиблих героїв.

Війна в Україні глибоко торкнулася кожного з нас, тому що хтось в цій війні втратив сина, хтось — брата,

хтось — батька, хтось — родича, а хтось — просто земляка. Тож честь і хвала нашим героям та щира подяка українській громаді м. Піза.

Також щиро дякую моїм землякам з м. Піза за допомогу онкохворим дітям, які лікуються в лікарні Санта К'яра.

Галина П'ЯТКОВСЬКА,
емігрантка, доктор філософії.

★ Сакральне мистецтво

НА ЗВОРОТІ СКЛА...

Духовно прямуючи до Великодня, католики східного обряду за сім днів до зустрічі з Воскреслим Христом зустрічаються з Ним на дорозі до Єрусалиму. Цей день у Церкві київської традиції називають Вербною неділею. Східна Церква вже від III ст. святкує цей празник. Святі отці в Середньовіччі наказували, щоб канонічно відобразити цю подію в іконах. Згідно з візан-

тійською традицією іконного письма, сюжетна лінія мала розгортатися наступним чином: в першу чергу ізографу треба було малювати місто, а поза ним — гору. Христос має їхати по ній на жереб'яті осла і благословляти всіх людей довкола. За Спасителем повинні йти дванадцять апостолів. Перед Ним на горі мало виднітися старе дерево, на якому діти ріжуть гілки серпоподібними ножами і кидають їх на землю, дехто з малих дітей мав дивитися на Христа. Біля воріт Єрусалиму іудеї з пальмовим віттям у руках зустрічають Божого Сина та ін.

Сучасні українські художники цю величну подію теж навчилися вдало відображати у сакральному мистецтві, а особливо — в іконах на склі. 23 березня 2018 року у Музеї мистецтв Прикарпаття презентували чудову виставку такого незвичного малярства. Увазі глядачів було запропоновано 28 робіт доцента кафедри образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва та реставрації Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, члена Національної спілки художників України Володимира Луканя. Глядачам запропоновано невеличку іконку Входу Господнього у Єрусалим. На основі історичного вікового досвіду стильотворення

на Сході й Заході України, В. Лукань створив власний сюжет для цієї ікони.

З історії українського мистецтва відомо, що саме середина XVII століття для християнського культурного загалу Західної України стало визначним, оскільки на цей час припадає розквіт народного мистецтва. Така простацька манера виконання була життєвою й оригінальною, наближувала мольника до Господа Бога. Глядач, як правило, не звертає уваги на вкорочені фігури, на різкі, майже графічні контурні лінії, на численні просторові зміщення, невідповідність масштабу одних постатей стосовно інших, а навпаки — милується прекрасним декоративізмом цих ікон, вкладеною в них любов'ю до Бога і Його святих, а також з «народною богословією». В реаліях нашого часу традиційний для Західної України іконопис на склі відновлюється. Яскравим представником такого малярства є Володимир Лукань. Для ікони майстра «Вхід Господній у Єрусалим» притаманний принцип так званої «зворушливої параканонічності».

Параканон у сакральному мистецтві України — це паралельна канонічність до візантійських композиційно-естетичних вподобань епохи Високого і Пізнього Середньовіччя. Тобто теж вірна, повністю відповідна теології Вселенських соборів і святих отців, але така, що з'явилася пізніше первісних канонів та розвивається паралельно з ними і в симфонії з ними. Саме такою параканонічною є ікона Володимира Луканя. Улюблена тема для художника — хатній іконостас. Число сюжетів його ікон на склі необ-

межене, вони рідко повторюються. Автор виставки двох однакових творів не подає, оскільки кожен раз малюється ікона в інших кольорних поєднаннях. Міняється колір тла й по-іншому трактується декоративні елементи на одязі, кожне інше обличчя має свій особливий відтінок. Саме тому народна ікона стала свого роду «візитною картою» для художника-професіонала В. Луканя.

Для нас, східних християн, які очікуємо торжественного Дня Святого Воскресіння, варто пам'ятати, що ікона на склі може бути добрим провідником до Бога. Свята Церква епохи Семи вселенських соборів дозволила нам молитися перед такими іконами, запалювати свічі, бити поклони, тобто віддавати почесьт первообразу, зображеному на тій чи іншій іконі. Ікона на склі не вважається чимось меншовартісним стосовно академічної ікони. Наївна народна ікона завжди була в пошані в українських родинах: через неї зверталися до Господа Бога й Спаса нашого Ісуса Христа, Матері Божої та святих, прохаючи Бога про заступництво та допомогу. Сьогодні у XXI ст. теж не варто дивитися на народну ікону як на «другий сорт». Чимало образів народного малювання проголошені чудотворними. Часто навіть професійні мистці вчилися у народних просто й дохідливо висловлювати глибокі духовні почуття. Бо святі є слова Господні: «*Простіть — і буде вам дано...*» (Мт. 7: 7).

о. Віталій КОЗИНЧУК,
доктор філософії за спеціальністю
«Богослов'я», член Національної
спілки художників України, провідний
науковий співробітник Музею
мистецтв Прикарпаття, доцент,
декан гуманітарного факультету
Івано-Франківського Богословського
Університету.

На світлині: Лукань Володимир Григорович. Фрагмент хатнього іконостасу (більшого). Ікона «Вхід Господній у Єрусалим». 2008 р. в. Скло, олія.

★ Вісті з парафії

Несімо хрест з Христом

Цьогоріч парафіяни церкви Різдва св. Івана Хрестителя с. Перерісль Коломийської єпархії мали неабияку можливість використати Великий Піст з користю для душі, щовечора беручи участь у Святій Літургії та Хресній Дорозі, щотижня беручи участь в Хресній ході селом, жертвуючи їй щораз у важливих наміреннях: за мир в Україні, за узалежнених, за абортованих дітей. На запрошення пароха о. Василя Панівника з 16 по 18 березня о. Назарій Бедрій проводив на парафії Великопосні реколекції.

Розпочалися реколекції 16 березня з урочистого внесення в храм чудотворної ікони Пресвятої Богородиці «Всецариці». Опісля відбулася Божественна Літургія, а потім — Хресна Дорога за участю дітей. По її закінченні парафіяни слухали науки про важливість Божого слова в нашому щоденному житті, котрі подавав о. Назарій. Науки тісно перепліталися з безліччю простих та доступних прикладів з життя, часом навіть дуже дотепних. Тому реколекції були цікавими, зрозумілими і легкими в сприйнятті як для молоді, так і для старшого покоління.

Того ж вечора молодіжна християнська спільнота «Світло Вервиці» мала свою щотижневу зустріч, до якої приєдналися й отці. Молодь мала можливість поспілкуватись, послухати духовні науки та добрі поради.

Другий день реколекцій розпочався Божественною Літургією за померлих, після якої теж були науки. Зокрема, о. Назарій наголосив на важливості

молитви за померлих. Також слухали про важливість молитви в житті кожного з нас.

Цьогоріч учасники МХС «Світло Вервиці» в часі Великого Посту ініціювали Хресну ходу селом. Тому ввечері разом з о. Назарієм, о. Василем та о. Денисом молодь провела «Хресну Дорогу ненародженої дитини» пішим

ходом вулицями села, роздумуючи над кожною стацією, над важливістю кожного слова, розпізнаючи страждального Христа в кожній небажаній дитині. Незважаючи на доволі таки невесняну погоду — сніг та пекучий холод, глибокий зміст розважань кожної стації зворушив присутніх до глибини душі.

На завершення другого дня реколекцій знову мали науку, яку подавав о. Назарій, роздумуючи про мету життя кожного з нас, а також життя згідно з Божими заповідями. Вірні роздумували над актуальними проблемами сьогодення: байдужістю, різного роду узалежненнями, помилками батьків у вихованні дітей.

Третій день реколекцій припав на неділю, отож, традиційно, розпочався з Божественної Літургії, по завершенні якої о. Назарій виголосив завершальну науку, стержнем якої була застанова вірних, що тільки тоді наш життєвий хрест буде легким, коли ми будемо нести його з Христом.

Упродовж всіх днів реколекцій всі присутні мали можливість приступити до Святих Тайн Сповіді та Пресвятої Євхаристії.

На завершення парох храму о. Василь Панівник подякував о. Назарію Бедрію за чудові науки, розважання, практичні настанови та поради, котримі той ділився з вірними, а також о. Денису Сабецькому, який брав активну участь у проведених реколекціях.

Парафіяни церкви Різдва св. Івана Хрестителя с. Перерісль висловлюють щирю подяку своєму пароху о. Василю за організацію реколекцій, о. Назарію — за поживу для душі, о. Денису — за участь у спільній молитві.

Ірина НЕПЕЛЯК

★ Вісті з парафій

Хресна Дорога — шлях до очищення душ

17 березня на парафіях Вознесіння Господнього с. Ясеновець та св. Архистратига Михаїла с. Іванківка Перегінського деканату відбулася Хресна Дорога «Припадаю до Тебе, мій Христе» за участю семінаристів Івано-Франківської духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата.

Церкви були переповнені вірними — від найменших до найстарших парафіян. Семінаристи своїми молитвами-розважаннями надихали вірних задуматися над тим, який хрест несе кожен з нас, усвідомити, що він не такий важкий, як в Христа. Крок за кроком, стація за стацією віруючі пережи-

вали шлях Хресної Дороги, якою пройшов Ісус Христос. З болем сприймаються забиті цвяхи в тіло Христа. Ми повинні пам'ятати, що кожен забитий цвях — це наслідок

тих страшних гріхів, які скоює кожен з нас.

Багато людей прибули на Хресну Дорогу, щоб подякувати Ісусові за Його велику любов до нас, грішних, на яку ми навіть не раз і не заслуговуємо. Серця присутніх були сповнені болем і каяття за свої гріхи та співпережиття з Ісусом на його Хресній Дорозі. Люди не стримували сліз каяття і перепрошення Господа за Його страждання.

Після проведення Хресної Дороги багато парафіян, особливо молоді та дітей, приступили до Святої Тайни Покаяння та Пресвятої Євхаристії.

Вірні парафій на чолі з парохом о. Олексієм Андрусівим щиро вдячні семінаристам за духовні подаровані години, проведені на славу Божу.

Вл. інф.

Співпереживаючи з Ісусом

В часі Великого Посту, коли кожен практикуючий християнин намагається більше часу приділяти молитві та розважанням про Страсті Христові, 22 березня до нашого храму святого Архистратига Михаїла с. Угринів Лисецького деканату парох отець Михайло та отець Олег Залеські запросили молодіжну спільноту «З нами Бог» парафії святого Юрія Побідоносця с. Угорники.

У постановці учасників спільноти була театралізована «Хресна Дорога в тінях». Духівником спільноти є отець Мирослав Татумиряк.

«Актори» так майстерно передали тодішні події, страждання Ісуса, що кожен з присутніх у храмі, від найменшої дитини, перейнявся болями й терпіннями Ісуса на тій Хресній Дорозі, котрою свідомо ішов на смерть ради нашого спасіння. До болю вражає і майстерність наймолодших учасників спільноти — дітей, які співчували

Ісусові в часі хресного походу разом з плачучими своїми матерями.

Парафіяни с. Угринів щиро вдячні молодіжній спільноті за те, що дозволили побачити і відчувати той біль, співчувати Ісусові й шкодувати за свої гріхи, якими щодня розпинаємо Його на хресті. Бажаємо учасникам цієї молодіжної спільноти міцного здоров'я, плідної творчої праці, нових цікавих ідей та Господньої допомоги й опіки Пречистої Діви Марії.

Висловлюємо подяку отцю Олегу та отцю Михайлові, які, запросивши цю

молодіжну спільноту, внесли у життя церкви нову іскорку, яка розіграла і запалила не одне людське серце бажанням уподібнитись до Симеона й Вероніки, щоб хоч трохи полегшити страждання і болі Ісуса за нинішню нашу байдужість, жорстокість та легковажність у вчинках.

Варто зауважити, що отець Олег дуже дбає про християнське виховання підростаючого покоління на нашій парафії. Уже кілька років для дітей щонеділі є так звана дитяча Свята Літургія о 12.30. У час Великого Посту щоп'ятниці — дитяча Хресна Дорога. І батьки, і діти щиро вдячні отцям за його любов до дітей, бажання навчати їх та проводити з ними дозвілля.

Ми дякуємо Господу Богові за те, що послав нам таких священиків, просимо для них у Бога здоров'я, сили й натхнення у праці та щедрих плодів у Божому винограднику.

Ольга ТЕРЕШКУН.

★ Вітаємо!

Отець Віталій Козінчук, о. Петро Микитюк та парафіяни церкви св. Арх. Михаїла с. Іванківка Богородчанського деканату вітають із 70-літтям від дня народження та 20-літнім служінням на парафії

о. Зеновія БРАТИНУ.

Нехай Господь за нашими молитвами зсилає на Вас своє милосердя, дарує міцне здоров'я, мужність, мудрість і терпеливість. Бажаємо Вам Божого благословення, миру, любові та поваги від дітей і парафіян. Нехай у цей великий день Входу Господнього в Єрусалим Ісус ввійде у Ваше життя, як милосердний Господь і Цар. Многих і благих літ!

Парафіяни церкви св. Арх. Михаїла с. Яблунька Солотвинського деканату щиро вітають з днем народження свого пароха

о. Василя ХЕРМАНЧУКА.

Всечесний отче, наш добрий духовний вчителю, прийміть від нас низький уклін та визнання глибокої пошани до Вас за жертвну працю, ревні молитви, мудрі поради й настанови. Заносимо до Бога молитви, щоб Ваша священича дорога була освячена небесним сьйвом. Бажаємо Вам міцного здоров'я, повноти Божої благодаті, дарів Святого Духа. Хай Матін-

ка Божа обдарує Вас своїм небесним теплом, Ангел-хоронитель провадить до святого, а Господь зсилає ясні ласки та сотворить благих і світлих многа літ!

Парафіяни церкви Вознесіння Христового с. Гринівка Богородчанського деканату щиро вітають з днем народження свого пароха

о. Віктора БУЯНОВА.

Всечесний отче, дякуємо Вам за жертвну працю в Христовому винограднику, за те, що вчите нас любові й милосердя, провадите дорогою Божих заповідей. Хай на Вашому життєвому шляху сіється і родиться тільки добро, множиться щастя й здоров'я. Хай Святий Дух сходиться на Вас та Вашу родину, а Пресвята Богородиця покриває своїм святим омофором.

Парафіяни церкви святого Миколая с. Кліщівна Рогатинського деканату вітають із 30-річчям

о. Марка ШПАКА.

Всечесний отче, хай Господь Бог у Пресвятій Тройці обдарує Вас своїми ласками. Нехай безмежне джерело любові, мудрості, мужності та милосердя Ісуса надихає на невтомну працю в ім'я

Господнє, на прославу Богу і добра України. Хай Ваше служіння буде нагороджене на землі любов'ю та людською пошаною, а на небі — вінцем вічної слави.

Отець Володимир Воробець, а також всі парафіяни храму св. влмч. Параскеви м. Болехова щиро вітають з днем народження

о. Степана ВИТВИЦЬКОГО.

Нехай Милосердний Господь допомагає Вам у всіх добрих справах, посилаючи міцне здоров'я, натхнення та духовну силу у подальшому служінні в Господньому винограднику. Опіки Матінки Божої та заступництва Ангела-хоронителя на довгий вік, на многії літа!

Парафіяни Покрову Пресвятої Богородиці с. Велика Тур'я Долинського деканату вітають з днем народження

о. Миколу ФРЕЙШИНА.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, радості і миру в серці, твердості у вірі, щедрих Божих благословень та опіки Матері Божої. Нехай ніколи не пересихає джерело Вашої енергії, даючи сили й натхнення для подальших здобутків на Христовій ниві. Опіки Пресвятої Богороди-

ці та заступництва Вашого Ангела-охоронця на довгі благословенні Богом роки!

Парафіяни церкви Різдва Пресвятої Богородиці с. Делятин Коломийської єпархії вітають із 60-річчя паламаря

п. Василя СОКИРУ.

Хай доля намітить Вам років багато, Дарує здоров'я міцного й добра, Хай повниться радістю рідная хата й багато в ній буде любові й тепла.

Парафіяни церкви св. Ап. Петра і Павла с. Стара Гута Солотвинського деканату вітають з 55-річчям свого пароха

о. Михайла ПРОЦІВА.

Молитовно бажаємо Вам міцного здоров'я, радості, щастя, миру і достатку. Нехай на життєвій дорозі Вас супроводжує Святий Дух, кожну справу благословить Господь, а Матір Божа огортає своїм святим омофором. Довгих Вам років життя та плідної праці в Божому винограднику.

Колектив видавництва «Нова Зоря» вітає з ювілеєм свою колегу

п. Марію ВАСИЛЬЧУК.

З почуттям поваги в це прекрасне свято даруємо Вам букет найтепліших і душевних побажань! Нехай здоров'я залишається міцним, а стан душі — бадьорим, хай в сім'ї зберігається щастя і мир, а в домі завжди буде затишно і тепло. Від щирого серця зичимо Господнього благословення і любові, опіки Матінки Божої на подальші роки життя!

* Словник-антисуржик

Мова — душа нації!

Найтипівіші та найчастіші помилки

Неправильно

- * Іскренне
- * Казатися
- * Касатися
- * В кінці кінців
- * Командіровка
- * Канешно
- * Кормить
- * Кормушка
- * По крайній мірі
- * Кстаті
- * Лічно, лічна справа
- * Лишати (слова)

Правильно

- * Щиро
- * Здаватися
- * Стосуватися
- * Врешті-решт, зрештою
- * Відрядження
- * Певна річ, звичайно
- * Годувати
- * Годівниця
- * Принаймні, щонайменше
- * До речі
- * Особисто, особиста справа
- * Позбавляти

Підготувала Людмила ІВАНОТЧАК.

НОВА ЗОРЯ

ВАША ХРИСТИЯНСЬКА ГАЗЕТА!

Передплатити газету ніколи не пізно!

Вартість передплати через відділення Укрпошти — 17,28 грн. на місяць, через редакцію — 14,45 грн. на місяць.

Передплатний індекс — 30072.

Передплачуйте «Нову Зорю»,
пропагуйте та розповсюджуйте її,
будьте апостолами Господа і Церкви!

«Нова Зоря» до віри привела!

Часопис «Нова Зоря» заснований 7 січня 1926 року Владиками Григорієм Хомишиним та Йосафатом Коциловським, а відновлений 27 березня 1991 року Владикою Софроном Дмитерком. Сьогодні часопис Івано-Франківської Архієпархії має загальнодержавне розповсюдження.

Чи та Зоря, що трьох царів колись
До світла світу привела,
Чи не озорує нас днесь,
Як озорив Христос Савла?
Заряд Христової Зорі
Пройняв на віки людство все
Христове вчення — на порі,
Як вчитель вчення це несе...
Бо ж той самий Учитель наш
Учора, нині, повсякчас.
Він Світло світу — не погас.
Ісус — Спаситель наш — нас спас.
В безбожний катакомбний час
Христову правду вража сила
Розтлінно по-диявольськи скосила.
І знов заблиснула Зоря
Та розквіта, немов весна.
Біля Відродження керма
Григорій — Велет духа став.

Його диявол не зламав
І з рук керма він не пускав!
І весь народ за ним пішов,
Не боячись терпіння та мук,
Пролили мученицьку кров
Блаженний Лукач і Слезюк.
Як утвердилась віра ця?
Хто запалив їм цю любов?
Що все віддали за Христа
Дали в офіру тіло й кров.
«Нова Зоря» всіх вірних напувала
Питвом Петрової води
І промінь віри укріпляла,
Охороняла від біди.
У світотворенні Бог далі
Засвічує нові зірки,
Тож хай нам світить і палас
«Нова Зоря» на всі віки!

о.-митр. Іван КОЗОВИК.

Виготовляю для церков:

Іконостаси, тетраподи (є готовий),
престоли, кивоти.

Також пропоную виготовлені в дереві хрести (для цілування при вході до храму) та фігури Матері Божої — зі штучного мармуру.

Тел.: 050-844-86-32, п. Ігор.

1926
1991
2018

НОВА ЗОРЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

Видання Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ
Індекс 30072 реєстр. № КВ 112 від 28.09.1993 р.

Виходить щотижня

Обсяг 1,95 ум. друк. аркуш.
Газета віддрукована офсетним способом
Видруковано видавництвом «А-Прінт»,
м. Тернопіль, вул.Текстильна, 28
тел. (0352) 52 27 37, (067) 350 17 94
a-print.com.ua. Зам. № 398.

Редакція може не поділяти думку авторів і не
несе відповідальності за достовірність
інформації, викладеної у авторських статтях.

Роздільна ціна примірника 5 грн. Наступне число «Нової Зорі» вийде 5 квітня

ПАЛОМНИЦТВА СЯТИНЯМИ ЄВРОПИ!

Календар прощ на 2018 рік

ПОЛЬЩА: В неділю Божого Милосердя (Ченстохова, Краків, Лагевніки, Кальварія) 13–16 квітня, 25–28 жовтня, 9-12 листопада (4 дні/85 євро)
ІТАЛІЯ (Падуя, Венеція, Рим, Сан-Джованні Ротондо, Ланчано, Лоретто) 13–21 червня, 9 днів/ ціна уточнюється
ФАТІМА, ЛЮРД 7–19 травня, 13 днів/535 євро
Тезе 29 червня – 11 липня 13 днів/ ціна уточнюється
ЗЛАТА ПРАГА+БУДАПЕШТ 19–25 квітня 7 днів/ 200 євро +200 грн.
ЗЛАТА ПРАГА 21–25 травня, 07–11 червня 5 днів/170 євро+ 200 грн.
ЗЛАТА ПРАГА+ВІДЕНЬ 14–19 листопада, 6 днів/ ціна уточнюється
ФАТІМА, ЛЮРД 08–20 жовтня 13 днів/535 євро
Новорічна зустріч Тезе у МАДРИДІ – дата та програма уточнюються

Під духовним супроводом о. Володимира Лося
+38 (099) 230 70 07, +38 (063) 230 70 07

* Благодійність

Великодній кошик — для українського воїна

Розпочинається благодійна акція «Зберемо кошик українському воїну».

Дана акція має на меті зібрати великодні частування для українських воїнів, які зараз знаходяться на фронті.

* Подяка

Дякую за людяність

Дякую жителям с. Світанок Галицького району за те, що серед них є Божі серця, сповнені співчуття, які готові надати руку допомоги незнайомцям у холодні дні. Я не знаю імен тих людей, але завжди буду вдячна за добрий вчинок, який вони здійснили 27 лютого 2018 року.

Хай Бог благословить їхню життєву дорогу, бо справжня молитва — це благородні вчинки, які йдуть від душі і сіють зерна доброти, не шукаючи винагороди.

Просимо усіх небайдужих долучитися до акції, а саме — поділитися на Великдень частинкою цього величного свята із захисниками нашої Вітчизни. Усю зібрану допомогу у Великодній понеділок ми відвеземо нашим воїнам та роздамо їм, щоб підняти їхній бойовий дух та моральний стан. Хай вони відчують домашній затишок і тепло свята Воскресіння Господнього!

Воїнам можна приносити великодні частування, а також засоби гігієни та речі першої необхідності.

Звертайтеся за тел.:
098-598-30-04 — Наталя;
097-999-28-48 — Іван.

А сьогодні була вражена знову. Незнайомець в інвалідному візку заїхав до катедрального собору Святого Воскресіння м. Івано-Франківська, щоб помолитись. Заїжджаючи у двері, притримував їх для людей, які йшли позадку. Хто саме, бачити не міг, але добрий вчинок робив. Тільки Богом благословенні серця можуть так чинити. Слава Богу, що серед нас живуть такі люди, і слава Україні!

Надія ЛЕВЧЕНКО.
с. Жалибори Галицького району.

Ідентифікаційний код 13641226
Розрах. рахунок редакції: 2600202239794
ПАТ «Кредобанк» м. Івано-Франківськ
МФО 325365

Адреса редакції: 76018
м. Івано-Франківськ, площа А. Міцкевича, 5
телефони: (0342) 52-73-48, 2-54-49;
факс 55-24-45
http://novazorya.if.ua
e-mail: gazeta.nova.zorya@gmail.com